

ZGODBE: GHOLAM

Ime: **GHOLAM**

Priimek: **HASSANPOUR**

Starost: **27**

Država porekla: **AFGANISTAN**

Živi v **Grčiji** od: **2006**

KRATEK POVZETEK

Gholam se je rodil v Afganistanu v času vojne med Afganistanom in Rusijo. Imel je še enega brata. Ko je izbruhnila državljanska vojna, se je skupaj z družino podal na pot v Iran, upajoč, da bo tam življenje lažje. A izkazalo si je, da je Iran do državljanov Afganistana sovražen. Gholam se je moral znova odseliti, išoč novo »varno« državo.

»ZAME JE BIL BEG EDINA MOŽNOST.«

GHOLAMOVA ZGODBA

Gholam se rodil v Afganistanu v času vojne med Afganistanom in Rusijo. V Afganistanu je živel približno deset let. Med državljansko vojno, ko so od leta 2001 do leta 2002 sile Združenih držav Amerike vdrle v državo, se je njegova družina odločila, da bo dom zapustila. Šli so v Iran, da bi si tam poiskali boljše življenje in boljše politične okoliščine. A kaj, ko v Iranu Afganistanci niso bili deležni zaščite, nedostopne so jim bile izobraževalne ustanove, niso imeli

nikakršnih pravic. Lahko bi rekli, da se je družina znašla v pasti.

Vedoč, da nima na razpolago drugih možnosti, je Gholam odšel iz Teherana, prebil se je do meje s Turčijo, lokalne oblasti so ga aretirale. Uspelo mu je pobegniti, ko se je priključil skupini tistih, ki so prav tako zapuščali Iran. Skupaj so znova poskušali vstopiti na turško ozemlje, zdaj so ubrali drugo pot, zaustavila in zaprla jih je kurdska vojska. Ta je od njih zahtevala odškodnino za izpustitev. Ko so vsi plačali zahtevanih 200 dolarjev, so jih kurdski vojaki izpustili. Pešočili so in zaustavljali so avtomobile in potovali so med mnogimi turškimi pokrajinami. Čez deset dni je Gholam prispel v Carigad, kjer so ga skupaj z drugimi begunci pospremili do meje na morju. Vkrkali so se na ladjo in naslednji dan so prispeli na otok Lezbos v Grčiji. Bilo je decembra leta 2005.

»Jezika sem se naučil na ulicah Aten.«

SOVRAŽNE OKOLIŠČINE V GRČIJI

Ko so prispeli na Lezbos, so ga grške oblasti aretirale in preteple. Za dva dni so ga zaprli v celico in tam so bile življenjske okoliščine slabe. Pridobiti začasne izkaze, ki bi mu omogočali, da Lezbos zapusti in zaprosi za status begunca, so ga pripeljale do GCR. Bilo je v januarju 2006. Tam so ga predali grškemu oblastem, ki sprejmejo ali zavrnejo prošnjo za begunski status. Sprva so njegovo prošnjo zavrnili, a prvi nasvet GCR je bil, da naj podvzame pravne korake, naj zaprosi Regionalno agencijo za azil za status begunca. Osem let so preučevali njegovo prošnjo. Preučeval jo je odbor za podelitev takšnega statusa. Ves ta čas je delal kot skladiščnik, kot delavec v pristanišču, za denar je moledoval na semaforjih, delal je v menzi kot natakar, učil se je grško, hodil je v šolo, v večkulturni center v okviru GCR.

ZGODBE: GHOLAM

POSKUS INTEGRACIJE V GRŠKO DRUŽBO

Ko je znal bolje grško, se je vpisal v gimnazijo in višjo gimnazijo. Učil se je mehatronike v javni šoli v Atenah. Tam je spoznal učitelja, ki je povsem spremenil njegovo življenje. Ta je sprožil postopke za posvojitev, ki niso bili nikdar zaključeni, kajti trajalo je zelo dolgo. Od leta 2010, Gholam stanuje pri očetu svojega učitelja in ta ga obravnava kot sina. Gholam pravi, da ima grška družba do njega prijazen odnos in da so mu Grki pomagali, da se integrira v družbo. Nedavno je spoznal dekle, Grkinjo, z njo naj bi se poročil, ko bo prišel iz vojske. Leta 2012 so ga prepoznali kot političnega begunca. Takrat je zaprosil za grško državljanstvo. Ker je Gholam vpisan v javno izobraževalno ustanovo, so njegovo prošnjo pospešeno obravnavali in tri leta po tistem je opravil izpit za pridobitev grškega državljanstva. Opravil ga je in zdaj mora po grškem zakonu opraviti še vojaške obveznosti. Dela kot tolmač s polnim delovnim časom, že od leta 2012. Govori farsi, govori angleško in grško. Večina njegovih prijateljev je zdaj Grkov. Sebe doživlja kot polno vključenega nekdanjega begunca, načrtuje lastno družino, sleherni dan pomaga sonarodnjakom pridobivati potrebne dokumente in pridobiti status azilanta. Še več, sodeluje v dobrodelnih organizacijah. Pomaga svoji skupnosti in tovarišem, da se lahko dejavno integrirajo, glede na obstoječe politike in strategije.

»V srednji šoli sem spoznal človeka, ki mi je spremenil življenje.«